

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

27 януари 1987 година*

По дело 45/85

Verband der Sachversicherer e.V., със седалище в Cologne, за което се явява адв. Christian Hootz, в Stuttgart, със седалище в Люксембург към адв. Ernest Arendt, 34 B rue Philippe-II,

подкрепен от

ищец,

Gesamtverband der Deutschen Versicherungswirtschaft e.V., със седалище в Cologne, за което се явява адв. Hansjürgen Herrmann, в Cologne, със седалище в Люксембург към адв. Jacques Loesch, 2 rue Goethe,

встъпила страна,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява праният съветник г-н Norbert Koch, подпомаган от адв. Barbara Rapp-Jung, в Frankfurt am Main, с кантора в Брюксел, със седалище в Люксембург в кантората на г-н G. Kremlis, член на правния отдел, Kirchberg,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение 85/75/ЕИО от 5 декември 1984 г. относно процедурата по прилагане на член 85 от Договора за ЕИО (IV/30.307 - застраховка пожар ОВ 1985 г., L 35, стр. 20),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Mackenzie Stuart, председател, г-н С. Kakouris и г-н Т. F. O'Higgins (председатели на състав), г-н Т. Koopmans, г-н U. Everling, г-н К. Bahlmann и г-н J. С. Moitinho de Almeida, съдии,

генерален адвокат: г-н М. Darmon,

секретар: г-н D. Louterman, администратор,

с оглед доклада от заседанието и вследствие на устната процедура от 5 юни 1986 г.,

генералният адвокат представи своето становище на заседанието на 20 ноември 1986 г.,

постанови настоящото

* Езика на производството: немски.

Решение

1. С искова молба, заведена в секретариата на Съда на 15 февруари 1985 г., Verband Der Sachversicherer e. V., със седалище в Cologne, завежда иск съгласно член 173, алинея 2 от Договора за Европейската общност, с искане Съдът да обяви за недействително Решение от 5 декември 1984 г. на Комисията относно процедура по член 85 от Договора за Европейската общност (IV/30.307 – Застраховка пожар), за която ищецът е известен на 10 декември 1984 г. и е публикувана в Официален вестник (ОВ 1985, L 35, стр. 20).

2. Ищецът е сдружение, с предмет на дейност, *inter alia*, да представлява, подпомага и защитава професионалните интересите на застрахователи, които предлагат застраховки индустриален пожар и последващи загуби, с право да осъществява дейност на територията на Федерална република Германия.

3. Съгласно обжалваното решение, издадената от ищеца през юни 1980 г. препоръка за възстановяване на стабилни и ефективни условия в застрахователния сектор, която предоставят застраховка срещу риска Индустриален пожар и последващи загуби, е в нарушение на член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО. С това решение Комисията отказва освобождаване по член 2 от Регламент № 17 и по член 85, параграф 3 от Договора за ЕИО.

4. В подкрепа на иска си ищецът привежда следните доводи:

Първи довод: Член 85, параграф 1 все още няма приложение към застрахователния сектор изцяло и неограничено;

Втори довод: Комисията няма право да се меси в икономическата политика на държава-членка;

Трети довод: Издадената от ищеца препоръка, предмет на оспорваното решение, не представлява решение на сдружение на предприятия по смисъла на член 85, параграф 1;

Четвърти довод: Издадената от ищеца препоръка няма нито за цел, нито за резултат ограничаването на конкуренцията;

Пети довод: Препоръката не засяга търговията между държавите-членки;

Шести довод: Комисията не е права в становището, че условията по член 85, параграф 3 не са изпълнени.

5. Gesamtverband der Deutschen Versicherungswirtschaft e. V., федерация на търговски сдружения на застрахователни дружества във Федерална република Германия взема участие в спора в подкрепа на заключенията на ищеца, като поддържа всички негови доводи и особено подчертава валидността на първите два довода, както и опасността за цялата застрахователна индустрия от прилагането на строго и неумолимо конкурентно право в този сектор.

6. Относно разпоредбите в немското право в областта на застраховането, историята на делото и аргументите и твърденията на страните, се препраща към доклада от заседанието на Съда. Същите са посочени или обсъждани по-долу единствено във връзка с аргументацията на Съда.

Първи довод: приложимост на член 85, параграф 1 спрямо застрахователния сектор

7. Ищецът не оспорва, че по принцип правилата относно конкуренцията по член 85 и следващите са приложими спрямо застрахователния сектор. Същевременно, ищецът твърди, като са основава на експертен доклад, представен на съда, че конкурентното право на Общността не може да се прилага спрямо застрахователния сектор без ограничения или резерви, преди Съветът да приеме специални правила за неговото приложение спрямо застраховането. Член 87, параграф 2, буква в) от Договора за ЕИО, като предвижда, че целта на разпоредбите, които следва да бъдат приети от Съвета за да се определи действието на членове 85 и 86, е да се определи приложното поле на членове 85 и 86 в различните икономически отрасли, вменява на Съвета задължение да регулира строгостта на забраните в Договора, доколкото това е необходимо за оцеляването на някои области на икономическа дейност. Неограничената конкуренция в застрахователния сектор би довела, предвид особените характеристики на този сектор, именно до увеличен риск за някои застрахователни дружества да бъдат извадени от пазара.

8. В това отношение ищецът и встъпилата страна заявяват, че застрахователният договор се различава от други договори, тъй като изпълнението от една от страните зависи от напълно непредвидим фактор, а именно реализирането на застрахователния риск; различия в исковете в някои области, в частност в областта на риска Индустриален пожар изисква по-скоро съдействие, отколкото неограничена конкуренция между застрахователите с цел изчисляване на необходимите резерви и осигуряване на баланс между приходите и разходите, така че да се избегне рискът от изпадане в несъстоятелност. От тази гледна точка, защитата на застрахованото лице е от особено значение, тъй като то изпълнява своята част от договора, а именно плащането на премията, без да бъде сигурно, че когато настъпи моментът, застрахователят ще има възможност да поправи вредите, покрити от застрахователния договор.

9. Те посочват, че тези характеристики на застрахователния сектор са накарали националния законодател да приеме специални разпоредби за този сектор. Така, немското законодателство предвижда обща система за надзор на застрахователните дружества, изисква разрешение за чужди застрахователи да осъществяват застрахователна дейност във Федералната република и специални правила относно ефекта на надзорната система върху конкурентното право. Параграф 102 от Gesetz gegen Wettbewerbschraenkungen (Закон срещу ограниченията на конкуренцията) предвижда, че общата забрана на договори и решения, които ограничават конкуренцията, не се прилага, в случай че договорите и решенията са свързани с въпроси, под наблюдението на Bundesaufsichtsamt fuer das Versicherungswesen (Федералната служба по надзор на застрахователния сектор). Компетентният орган по въпроси за защита на конкуренцията, Bundeskartellamt (Федерална служба по картелите), може да се намеси в случаи, при които въпросните договори или решения са в нарушение на съществуваща пазарна ситуация.

10. Ищецът и встъпилата страна заключват от горното, че до приемането от Съвета на специални правила по член 87, параграф 2 от Договора за ЕИО за застраховането, забраната по член 85, параграф 1 от Договора не се прилага за застрахователния сектор и Комисията няма право в приложение на тази забрана да съдейства за създаването на ситуация, която член 87, параграф 2 цели да избегне.

11. Комисията, като изразява съмнение, че член 87, параграф 2, буква в) може да оправомощи Съвета да ограничи приложението на правилата за защита на конкуренцията, установени от Договора, се ограничава до това да посочи, че Съветът не е приел особени правила за застрахователния сектор въз основа на член 87, параграф 2, буква в); че по принцип правилата за защита на конкуренцията се прилагат за всички отрасли на икономиката, и че поради това тези правила се прилагат без ограничение и по отношение на застрахователния сектор.

12. Следва да се отбележи, че както е заявено от Съда в негово Решение от 30 април 1986 г. (Съединени дела 209 до 213/84, Рес. 1986, стр. 1425), където Договорът има за цел да извади някои дейности от обхвата на правилата за защита на конкуренцията, това се прави изрично. Такъв е случаят например в член 42 от Договора за ЕИО във връзка с производството на и търговията със земеделски продукти. Относно застраховането в Договора не съществува разпоредба, подобна на член 42, както не се намира правило, което поставя приложението на разпоредбите за защита на конкуренцията в зависимост от решение на Съвета.

13. Следва да се отбележи също, че Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 г. (ОВ 1962, стр. 204) урежда подробно приложението на членове 85 и 86 от Договора за ЕИО за всички икономически отрасли, освен онези отрасли, които са предмет на специални правила въз основа на член 87 от Договора за ЕИО, както в случая с някои сектори на транспортния сектор, като морски и въздушен транспорт. В Регламента не е направено такова изключение по отношение на застрахователния сектор.

14. Съответно, може да се направи заключение, че системата за защита на конкуренцията в Общността, съгласно членове 85 и 86 от Договора за ЕИО и разпоредбите на Регламент № 17, се прилага без ограничение към застрахователния сектор.

15. Това заключение по никакъв начин не означава, че конкурентното право на Общността не разрешава да бъдат отчетени особените характеристики на някои икономически отрасли. На Комисията е възложено в рамките на своите правомощия по член 85, параграф 3 да предостави освобождаване от забраната по член 85, параграф 1, да вземе предвид специфичната природа на различните отрасли на икономиката и някои специфични за тях проблеми.

16. От горното следва, че първият довод следва да бъде отхвърлен.

Втори довод: Посегателство над национална икономическа политика

17. Ищецът твърди, че член 85, параграф 1 се отнася пряко единствено до предприятия и че неговата цел не е да забрани национални икономически мерки или политики по отношение на конкуренцията. Пълният надзор върху застрахователната дейност във

Федерална република Германия, изолирането на националния пазар от съответното законодателство и ограниченията върху забраната за картелиране представляват, разглеждани заедно специфичен избор на икономическа политика. Някоя разпоредба на Договора не оправомощава институциите на Общността да оспорват такъв избор и да компрометират провеждането на национална икономическа политика.

18. Встъпилата страна добавя, че в отсъствието на специални правила на Общността относно застрахователния сектор, този сектор може да действа по начин, който отговаря на изискванията за печелившо управление на предприятията и адекватна защита за застрахованите лица, единствено ако е налице хармонизиране на правилата за защита на конкуренцията и законодателството за контрол над застрахователите. Немските правила представляват добър пример за такава хармонизация, тъй като те целят да помирят целите на въпросните две области на правото. Този деликатен баланс би бил нарушен, ако Комисията би се намесила единствено въз основа на съображения, изведени от конкурентното право.

19. Комисията поддържа, че със своето решение не забранява национални мерки, част от икономическа политика или политика по защита на конкуренцията, а просто забранява основаването на частен картел от предприятия. Комисията има право да действа по този начин по силата на прякото приложение на член 85, параграф 1 към предприятия в държавите-членки, и в случай на конфликт между тази разпоредба и националното конкурентно право по силата на примата на правото на Общността.

20. Комисията отбелязва също, че при приемането на решението си е съзнавала факта, че препоръката, за която решението се отнася, е била одобрена от Bundeskartellamt по закона срещу ограничаване на конкуренцията и от Bundesaufsichtsamt. Въпреки това, тези обстоятелства не могат да препятстват приложението на член 85 от Договора за ЕИО; от разпоредбите на член 85, член 3, буква ж), и член 5, алинея 2 от Договора за ЕИО следва, че разпоредби на националното право или национални административни практики не могат да засегнат пълното приложение на правилата за защита на конкуренцията на Общността.

21. Следва да се отбележи на първо място, че е трудно да се приеме, че икономическата политика на Федерална република Германия може да бъде злоупотребена от оспорваното решение, което се ограничава до препоръка на сдружение на предприятия във връзка с цената на техните услуги.

22. По отношение на приложението на националното законодателство относно надзор върху застрахователни дружества, следва да се отбележи, че тези закони имат различна цел от конкурентното право на Общността и могат да продължат да действат независимо от начина на приложение на конкурентното право. Ищецът не е успял да покаже, че в този случай прилагането на забраните по членове 85 и 86 от Договора за ЕИО може да възпрепятства нормалното функциониране на националната система за надзор върху застрахователите.

23. Следва да се добави, че макар да е вярно, че законодателството на държава-членка може да установява тясна връзка между конкурентното право и правилата за надзора върху застрахователния сектор, съгласно правото на Общността приложението на членове 85 и 86 от Договора за ЕИО не зависи от начина, по който е организиран надзорът, върху определени области по националното право.

24. Още повече, доколкото ищецът поддържа, че особеният характер на застрахователния сектор изисква предприятията в него да си сътрудничат в статистическите проучвания, които са задължителни за изчисляване на съотношението на загубата, следва да се отбележи, че оспорваното решение не се отнася до такава форма на сътрудничество.

25. Поради това вторият довод следва да бъде отхвърлен.

Трети довод: незадължителния характер на препоръката

26. Оспорваното решение намира, че Verband der sachversicherer е сдружение на предприятия по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО и че препоръката за установяване на стабилни и ефективни условия от юни 1980 г. е приета от компетентен орган съгласно устава на сдружението и е надлежно съобщена на членовете като официално съобщение на политиката на сдружението от генералния секретар. Въпреки че заглавието на препоръката я описва като „незадължителна“, предвид характера на „решение“ на сдружение на предприятия, достатъчно е, че препоръката е съобразена с устава на сдружението и че е съобщена на нейните членове като официално становище за нейната политика по описания в устава начин.

27. Ищецът твърди, че както е указано от заглавието, препоръката няма задължителен характер. Комисията от експерти по застраховане за индустриален пожар и последващи загуби има компетентност единствено да проучва технически проблеми и няма право да приема решения, които да обвързват сдруженията или нейните членове. Единствените органи на сдружението с право да приемат решения от такъв характер са общото събрание на членовете и бюрото. Всъщност, никой от тези органи не е взел решение относно препоръката.

28. Комисията отговаря, че Verband der sachversicherer е оправомощена съгласно устава си да регулира търговското поведение на своите членове и Комисията от експерти, автор на препоръката има право, съгласно разпоредбите на този устав, да приема задължителни за сдружението решения и препоръки. Освен това, препоръките на сдружение от предприятия, формулирани от комисии, които действат в рамките на сдружението и които са съобщени на членовете на сдружението, представляват израз на съгласувана практика, въведена от свързаните със сдружението предприятия с предмет ограничаване на конкуренцията между тези предприятия.

29. В тази връзка следва да се имат предвид разнообразни фактори. На първо място, общо обстоятелство е, че застрахователите, които са членове на Verband der Sachversicherer, имат общ интерес в поставянето на пазара на ефективна основа чрез увеличаване на премиите, които са спаднали значително през 1973 г. и 1980 г. относно застраховането срещу индустриален пожар, като съотношението на загубите и разходите на застрахователите не са се изменили съществено през същия период. Оспорваното решение, което не е обжалвано в тази част, посочва, че застрахователните дружества не са отговорили самостоятелно на тази негативна тенденция чрез увеличаване размера на премиите, тъй като тяхна практика като комплексни застрахователи или чрез дружества, свързани със същата група е да осъществяват дейност в няколко класа на търговско застраховане; ето защо, те са се опитали да

спечелят съществен пазар в други класове, като са начислявали застрахователни премии на техните клиенти, които не са били достатъчни да покрият разходите им.

30. На второ място, следва да се отчете характерът на самата препоръка. Въпреки че е описана като „незадължителна препоръка”, тя поставя по императивен начин колективна, еднаква за всички тарифа и всеобхватно увеличение на премиите. Този целен резултат личи от факта, че скоро след съобщаването на препоръката на членовете на Verband der Sachversicherer немските презастрахователни дружества вземат решение да включат в техните договори за презастраховане относно същите рискове специална „клауза за изчисляване на премията”, съгласно която стойностите на премиите, които не са съобразени с препоръката, следва да бъдат третираны в случай на иск като подзастраховане.

31. На трето място, уставът на сдружението гласи, че същата има право да координира дейностите на членовете Ж, особено във връзка с конкуренцията, че задачата на Комисията от експерти по индустриални рискове е да координира политиката на членовете относно стойностите на премиите, и че решенията и препоръките на Комисията се считат за окончателни, освен ако не са отправени към Бюрото за одобрение по искане на един от органите, на които изрично е предоставено такова право.

32. Предвид горните фактори, следва да се приеме, че независимо от точния правен статус, препоръката може да бъде тълкувана като вярно отражение на решението на ищеца да координира поведението на своите членове на немския застрахователен пазар, в съответствие с условията на препоръката. Ето защо следва да се заключи, че същата представлява решение на сдружение от предприятия по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО.

33. Съответно, третият довод следва да бъде отхвърлен.

Четвърти довод: ограничаване на конкуренцията

34. Оспорваното решение постановява, че препоръката има за предмет ограничаване на конкуренцията при застраховане на риска индустриален пожар и произтичащите вреди в рамките на общия пазар. Изложените в решението мотиви в подкрепа на това заключение подчертават по-специално факта, че размерът на застрахователните премии е увеличен повсеместно, както и факта, че ищецът включва всички застрахователи, които действат на този пазар във Федерална република Германия и засилването на ограничаващия ефект на препоръката чрез включването на клаузата за изчисляване на премията от презастрахователите, които имат силни позиции на немския пазар.

35. В подкрепа на довода си, насочен срещу тези заключения, ищецът разчита основно на три аргумента. Първо, той счита, че препоръката не търси постигането на какъвто и да е ефект относно конкуренцията, тъй като представлява просто израз на метод за сътрудничество, който е обичаен и необходим за застрахователния бизнес с оглед на особените характеристики на този сектор, и по-специално относно изчисляването на риска. Второ, той счита, че Съдът е приел в решението си, че обективните критерии, приложени във връзка с избора на канал за дистрибуция и мрежата от дистрибутори по принцип не представляват ограничаване на конкуренцията; ищецът разчита по-специално на Решение на Съда от 25 октомври 1977 г. (Дело 26/76, Métro, Rec. стр.

1875). В заключение, той счита, че Комисията не е успяла да установи дали препоръката е накарала предприятията да променят своето поведение. Според ищеца, на практика почти не са последвали действия съобразно препоръката.

36. Същите аргументи са представени от встъпилата страна, която подчертава по-специално двете изисквания, които застрахователният бизнес трябва да изпълни. На първо място е необходимо да се определят застрахователни премии на подходящо ниво. Това е единственият начин да се гарантира в дългосрочен план, че застрахователните договори ще бъдат изпълнявани. На второ място, за да се определи нивото на застрахователните премии, е необходимо да се извършат пълни статистически изследвания относно информацията за пазара като цяло, които не могат да бъдат проведени без участието на всички застрахователи.

37. На първо място Комисията счита, че за целите на жалбата по член 85, параграф 1 е достатъчен фактът, че е очевидно от едно решение на сдружение на предприятия, предвид икономическият контекст, че същото има за предмет ограничаване на конкуренцията. Ако това е вярно, не е необходимо да се вземат предвид резултатите от него. На второ място, Комисията, като разчита на данните относно съотношението на загубата между 1979 г. и 1983 г. и за приходите от премии през същия период, оспорва твърдението, че препоръката няма последици.

38. Комисията също поддържа, че аргументите на ищеца и на встъпилата страна показват неразбиране на функцията на препоръката на сдружение на предприятия като средство за координиране на търговското поведение на тези предприятия. Тъй като членовете на сдружението са участвали във формулирането на препоръката, те са едновременно нейни автори и адресати. В последното си качество те знаят какво действие всеки от тях може да очаква, че другите ще предприемат.

39. Съгласно утвърдената съдебна практика не е необходимо да се вземат предвид действителните последици от едно споразумение, ако е очевидно, че то има за цел предотвратяването, ограничаването или нарушаване на конкуренцията. Същият принцип се прилага по отношение на решение на сдружение на предприятия. Следователно, Комисията правилно е ограничила първоначално проучването си до целта на препоръката, без да отчита какви са резултатите от нея.

40. Във тази връзка трябва да се отбележи, че целта на дадената препоръка е била да възстанови нормални финансови условия за предприятията, чиито финансови позиции са били неблагоприятно повлияни от недостатъчните приходи от премии в сравнение с предвидимите разходи за покриване на искове. С оглед на това препоръката е била насочена към причината за нарушения баланс, а именно конкуренцията посредством непрекъснато занижаване на премиите, като е предвидила цялостно увеличение на премиите.

41. Така посредством препоръката, сдружението е имало за цел общо твърдо увеличение на цената на предлаганите от членовете Ж услуги. В това отношение следва да се отбележи, че съвсем първият пример за антиконкурентно поведение в член 85, параграф 1, буква а) се отнася до споразумение, решение или съгласувана практика, чиято цел е „пряко или косвено да определи покупни или продажни цени или други условия на търговията“.

42. Ето защо, не е необходимо да се изследва дали статистическите анализи, нужни за изчисляване на премиите, предполагат сътрудничеството на всички застрахователи, които предлагат определен клас застраховки, както се поддържа от встъпилата страна, и е достатъчно да бъде споменато, че член 85, параграф 1 не позволява на тези застрахователи да разпрострат техните съгласувани действия по отношение на цената, която те прилагат на пазара за предлаганите услуги.

43. От горното следва, че препоръката е имала за цел ограничаването на конкуренцията на пазара на застраховане срещу индустриален пожар и произтичащи вреди, поради което четвъртият довод следва да бъде отхвърлен.

Пети довод: ефект върху търговията между държавите-членки

44. Съгласно оспорваното решение, фактът че търговията между държавите-членки е повлияна произтича на първо място от факта, че препоръката е била отправена също и до застрахователите срещу риска индустриален пожар, чиито централен офис е в друга държава-членка, но които извършват стопанска дейност на немска територия като водещ, единствен или съвместен застраховател. Въпреки че немският закон за застрахователния надзор изисква от застрахователите да имат клон на територията на Федерална Република Германия, освен в случаите на съвместно застраховане, което е регламентирано в директива на Съвета, от гледна точка на конкурентното право този клон трябва да се счита за част от чуждия застраховател.

45. На второ място решението постановява, че препоръката относно премиите би могла да има за резултат изолирането на въпросния пазар между държавите-членки и затрудняването на икономическото взаимно проникване, целено от Договора за ЕИО. Това изолиране било подсилено от прилагането на клаузата за изчисляване на премиите от презастрахователите, приложението на която би могло да упражни натиск върху застрахователите срещу риска пожар в Общността, които осъществяват стопанска дейност във Федерална република Германия, но чиито централен офис е другаде.

46. Ищецът оспорва заключенията на Комисията и прилага определени доводи, същността на които може да бъде обобщена по следния начин. Не е налице търговия между държавите-членки, защото застрахователните услуги не се предоставят през граница, тъй като сключването на такива договори не е възможно съгласно немското законодателство, което регламентира, че чуждите застрахователни дружества трябва да бъдат установени във Федералната република. Клоновете на чужди застрахователни дружества не могат да се считат, както се твърди в решението, като част от дружеството майка; напротив, клоновете представляват автономни икономически субекти и поради това независими предприятия от гледна точка на конкурентното право. Поради това, препоръката се отнася единствено до вътрешно правни ситуации. ищецът допълва, че във всички случаи конкурентната позиция на чуждите застрахователи не е била изменена от препоръката; подчертава, че по отношение на дейността по съвместно застраховане – единствената сфера, където според немското право изискването за установяване не се прилага, няма абсолютно никаква свобода на действие, тъй като по отношение на премиите съвместните застрахователи следват водещия в съвместното застраховане застраховател.

47. Защитните мотиви на Комисията са повдигнали задълбочена дискусия относно понятието за „клон” и правния му статут, но не е налице необходимост Съдът да обсъжда тези въпроси, тъй като счита, че двете причини, посочени в оспорваното решение, правилно обосновават заключението, че търговията между страните-членки може да бъде повлияна от препоръката.

48. На първо място изискването, че всяко застрахователно дружество, чийто централен офис се намира в друга държава-членка, но което желае да извършва дейност на немска територия, трябва да се установи на тази територия, няма за резултат да изключи съществуването на търговия между държавите-членки по отношение за застрахователните услуги. Фактът, че само клонът е повлиян от препоръката, не изключва възможността финансовото взаимоотношение между клона и дружеството майка да бъде повлияно от този факт. Това е така без значение степента на правна независимост на клона.

49. В това отношение трябва да се признае, че когато Комисията е приела решението си, немското законодателство е било доста рестриктивно по отношение извършването на застрахователна дейност във Федерална република Германия от застрахователни дружества, чиито централен офис е в друга държава-членка. Въпреки това, такива дружества са могли да извършват застрахователна дейност във Федерална република Германия, ако учредят клон в тази страна или ако участват в съвместно застраховане за покриване на риск на територията на Федерална Република Германия. Въпреки че разпоредбите на немското право разрешават определени дейности влияещи върху търговията между държавите-членки, на тях не може да се разчита, за да се възпрепятства приложението на член 85, параграф 1 относно ограничения на конкуренцията, които се отнасят до тези дейности.

50. На второ място повсеместното увеличение на премиите, което не е оправдано от позицията на заинтересованите предприятия, може да повлияе върху положението на чужди застрахователи, които могат да предложат, дори посредством техните клонове, конкурентни услуги. Следователно препоръката прави достъпа до немски пазар по-труден.

51. При тези обстоятелства петият довод е неоснователен.

Шести довод: Условия за приложението на член 85, параграф 3

52. Препоръката е съобщена на Комисията на 23 септември 1982 г. Според решението в резултат на това по силата на член 4 параграф 1 от Регламент № 17 не може да бъде дадено освобождаване от забраната за периода от юни 1980 г. до датата на уведомлението. Ищецът не оспорва това заключение.

53. По отношение на периода, следващ датата на уведомлението, ищецът оспорва решението и твърди, че всички условия за даване на освобождаване от забраната са налице. Оспорваната препоръка е била обективно необходима, за да се възстанови доходността на застрахователните дружества като се гарантират интересите на застрахованите лица. Във тази връзка, не без да е заинтересована, Bundeskartellamt е приела решение във връзка с приложението на немското право, че препоръката не представлява злоупотреба.

54. Спорът между страните касае по-специално въпроса дали препоръката е могла да допринесе за подобряване на предоставянето на услугите в застрахователния сектор. В това отношение оспорваното решение признава, че един от основните аргументи на ищеца, а именно, че статистическите данни на отделните дружества по отношение на исковете не са достатъчни за правилно изчисляване, сам по себе си е верен. Комисията допълва обаче, че решение на едно сдружение да препоръча увеличение на премиите с 10, 20 или дори 30 % представлява мярка, която допринася за подобряване на предоставянето на услугите в застрахователния сектор. Подобно на това, фактът, че целта на застраховане и съответните законодателни разпоредби изискват от застрахователя по всяко време да може да посрещне задълженията си по застрахователните договори, като същевременно поддържа различните класове дейности независими една от друга, не означава, че едно цялостно увеличение на премиите може да подобри застрахователните услуги.

55. Оспорваното решение постановява на последно място, че препоръката надхвърля това което може да се счете за приемливо сътрудничество между застрахователи при съвместно анализиране на статистически данни относно искове и превръщане на резултатите в практическо ръководство за създаване на политики. Злоупотребата, не произтича само от факта, че увеличенията от 10, 20 или 30% не включват приходите и разходите на отделните застрахователи, но също и че според самия принцип на тези увеличения, те са били основани на определянето на брутна премия, което като не взема предвид положението на отделния застраховател, предвижда във всички случаи същия процент добавки за приходи и разходи като процент от статистически определените искове.

56. Според ищецът тези мотиви са неточни. Ищецът подчертава, че препоръката се отнася само до увеличение в нивото на изплатените премии, а не до брутните нива. Въпреки това, препоръки по отношение на брутните премии са обективно необходими и се прилагат по цял свят.

57. Този аргумент се поддържа от встъпилата страна, която подчертава, че Комисията не е взела предвид ефекта от препоръката върху класовете застраховки извън застраховането срещу индустриален пожар. В резултат на възстановяването на подобрени условия при застраховането срещу индустриален пожар, другите класове застраховки могат да подобрят предоставяните услуги. Препоръчаното увеличение на премиите е целяло не само да гарантира, че застрахователните договори при риска индустриален пожар биха били изпълнявани дългосрочно, но също и да освободи другите класове застраховки или разходи, които не са били покрити.

58. По отношение на тези аргументи трябва да се подчертае, че задачата на Комисията съгласно член 85, параграф 3 е да определи дали оспорваната препоръка допринася за подобряване на предоставянето на услуги на застрахователния пазар. Във тази връзка Комисията правилно е приела, че нейната задача е не просто да провери дали целта на препоръката е да се справи с действителни проблеми, пред които е изправен пазарът като резултат от продължаващия спад в премиите за риска индустриален пожар и последващата загуба и на следващо място да отчете дали препоръката е била подходяща за справяне с тази ситуация, но също и да оцени дали мерките предприети посредством препоръката не са надхвърлили това, което е било необходимо за целта.

59. Във тази връзка не е необходимо да бъдат разглеждани всичките аргументи и докладите на вещите лица предоставени на Съда относно ефекта от препоръката върху брутните премии и нуждата от сдружение на предприятия, което да възстанови жизнеспособността на сектора, като започне от брутните премии. Въпросът, който трябва да се вземе предвид е дали общото, фиксирано, повсеместно увеличение на премиите е било оправдано от поставената цел.

60. Поради общото си и не обособено естество, увеличението включва повишаване на ставките на застрахователните премии, което включва не само покритие на разходите за застрахователни искове, но също и оперативните разноски на застрахователните дружества. От документите представени пред Съда е очевидно, че има значителни различия в нивото на оперативните разноски между отделните застрахователни дружества. Общото увеличение поради това би могло да има за резултат ограничаване на конкуренцията, което надхвърля необходимото за постигане на поставената цел.

61. Като има предвид, че при тези обстоятелства недостатъците от избраното разрешение са от гледна точка на конкурентното право по-големи от предимствата и че в последствие не е имало подобрене в предоставянето на услугите на застрахователния пазар, Комисията не е превишила границите на компетентността си във връзка с приложението на член 85, параграф 3 от Договора за ЕИО.

62. Поради това твърдението, че всички условия за приложението на член 85, параграф 3 са изпълнени, така че Комисията е била длъжна да предостави освобождаване от забраната по член 85, параграф 1, не може да бъде прието. Шестият довод следва да бъде отхвърлен.

63. От изложеното по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

64. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати разноските, ако това е било поискано от спечелилата делото страна. Тъй като жалбата е изцяло отхвърлена, ищецът трябва да понесе разноските. Gesamtverband der Deutschen Versicherungswirtschaft, в качеството на встъпила страна, трябва да понесе направените от него разноски.

По изложените съображения, Съдът, реши:

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Gesamtverband der Deutschen Versicherungswirtschaft E.V. да понесе направените от него разноски.

3. Осъжда ищеца да понесе останалите разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 януари 1987 година.

Подписи